

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IX. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

appellat, hoc est γλωσσομον) in eamque suum volumen inclusisse. Locat & extra Arcam Aben Ezra, & David Kimchi, & alii. At opinantur Arabes, Phinees Dei iuslurnam confluisse aeneam, reconditissime in ea quinque libris Legis, Tabulis duabus, virga Mosis, & virga Aaronis quae frondes emiserat, & pauxillo Manna, plumbo ob turasse & in speluncam abdidiisse. Quæ veri speciem non habent ullam. Cum autem librum Legis, ipsa Mosis manu exaratum, se in domo Domini reperiisse ait Helcias; non simeto infoissum eruisse intellige, quod postulat Chrysostomus. Videtur enim data opera ab conditus fuisse codex Legis à Sacerdotibus, qui ob reverentiam sacri Voluminis nefas duxissent in locum fecundum & immundum id abjecere. Legitur in Gemara Sanhedrin, septimo capite, factum id Manassis temporibus, qui cum Mosaicos libros violare instituerat, archetypum ipsum Mosis exemplar furori ejus à piis Sacerdotibus esse subductum. Inter tigna Templi occultum fuisse vult Abrabaniel: quod probabilius utique est. Quocunque abditum fuisse dicas, simul cum ipsa capsula qua inclusus erat abditum dico; nec enim sacram pignus aliter haberi decebat. Ego vero in capsa illa latibulum aliquod parari potuisse censeo, cujusmodi reconditæ pretiosiori supellestili & κρυπτοι fieri videmus. Illic ita delitescere potuit sacer Codex, ut spectantium oculos facile effugeret. Inde erutus est ab Helcia, cum ad instaurandum Dei cultum, sacra omnia Templi vase, Arcamque adeo ipsam, & adtextam Arcæ capsulam diligentius lustraret. Cum aut ergo Author Paralipomenon, tum repertum fuisse librum Legis ab Helcia, cum pecunia Templo efferretur, non inde colligendum est in eodem loco fuisse & Librum & pecuniam, sed eodem tempore & pecuniam elatam, & Librum repertum. Utut est, magnam Interpretum partem id consentire videmus, non in Arca ipsa Fœderis, sed in scrinio ad latus Arcæ Mosaicas scriptiones latuisse. Concedamus tamen intra Arcæ ipsius conceptaculum fervatas, non idcirco concesserimus Epiphanius & reliquos Canonicos libros illuc fuisse infartos, quod nullo sibi persuasit argumento: imo vero & fallsum esse probare facile est, nam Arcam Fœderis, cum Hierosolyma à Babylonis exscinderentur, in spelunca fuisse à Jeremia absconditam, legitur in secundo Machabaico; nec inde erutum iri, quoad congreget Deus congregationem populi, & propitius fiat. Canonorum autem Librorum plerisque post illatam Babylonis cladem scriptos, & Canonem ipsum multo post editum fuisse declaravimus. Quā ergo intra vel extra Arcam esse poterant, qui nequam erant: Aliam prioris similem in secundo Templo à Judæis dedicatam fuisse Rabbini volunt. At ne in eo quidem omnes consentiunt, cum è Thalmude tradant nonnulli loco Arca lapidem tribus digitis prominentem Judæos in terram destruisse, eique thuribulum imposuisse. At Josephus, qui unus nobis est pro millibus, conceptis verbis pronuntiat, post redditum à Babylonis nihil prorsus fuisse in adyto, quod Sancta Sanctorum appellabant: ἐν τῷ ἀρχεῖ οὐδὲν εἴη αὐτῷ. Nihil prorsus in eo erat. At in Joseph. De bell. Jud. 1. 6. cap. 14.

idem loculamentum, in quo repositos diximus libros Legis, conjectos quoque fuisse verisimile est reliquos Codices, simulatque ex consensu Synagogæ fuerant consecrati: direptis autem à Nabuchodonosore Hierosolymis, capsam quoque cum iis quæ inerant Voluminibus sacræ periisse: verum restitutis iis post solutam Captivitatem, & compposito per Esdram & Synagogam Magnam Canone, novam capsam servandis iis fabricata esse, atque eam Arcam fuisse, qua probati & consecrati Libri continebantur; non, ut vulgo creditur, Arcam Fœderis, qua jamdiu ablata erat, nec unquam sacræ Voluminibus reconditis fuerat destinata. Præclare igitur Tertullianus, non Arcam appellavit hoc librorum receptaculum, ne falleret vocis ambiguitas, sed armarium: Scio, inquit, Scripturam Enoc, quæ hunc ordinem Angelis dedit, non recipi à quibusdam, quia nec in Iudaicum armarium admittitur. Sed & ante Captivitatem Helcias Pontifex librum Legis se reperiisse ait, non in Arca fœderis, sed in domo Domini: id quod à me superius observatum est. Atque hinc Augustinus libros Apocryphos ait non esse in eo Canone Scripturarum, qui servabatur in Templo populi Ebrai, succedentium diligentia Sacerdotum. Nunc quoque Judæi in Synagogis sacrum Legis volumen includunt armario, & depromunt identidem, ac populo spectandum & venerandum prebent. Cæterum non Libros solum sacros, sed eos etiam qui vulgo probarentur, & utiles esse possent, in Templo fuisse repositos & dedicatos, ex Josephi pluribus testimoniis discere licet.

I. Refellenda supersunt argumenta, quibus proposita doctrina oppugnari potest. Primum arcessi posse video ex auctoritate Veterum, qui locis à me supra notatis Esdram quidem Canonis instauratorem appellant, Synagogæ vero Magnæ haud quaquam meminerunt. At nec Macedonum memini, cum Alexandrum Persarum dominatorem appello; quamvis ad subigendos Persas, non Alexandrum solum, sed plerosque fortissimos Macedones operam contulisse sciam.